

ubtalte mig tydelig nok. Jeg saade dengang, at saakremit det ærede Flertal, som dengang søgte at føre denne Sag igjennem, kunde holde sammen til at føre flere andre Love igjennem, skulde jeg, uagtet min hele Fortid og uagtet den Maade, hvorpaa jeg stiller mig navnlig overfor den ærede Forslagsstiller (Wissen) paa saa mange andre Punkter, dog alligevel gaa med ham for at sætte flere Love igjennem. Det var det, jeg saade. (Afbrydelse af Rjær). Jeg hørte ikke, hvad det ærede Medlem sagde (Afbrydelse).

Formanden (Kra bbe): Jeg beder ærede Medlemmer ikke at afbryde Taleren.

Bale: Det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valokreds (Kjær) siger, at det er urimeligt. Jeg har dog Lov til at inbtage en saadan Stilling i denne Forsamling, hvor jeg har gjort gjældende, at man maa optræde paa en ganske særegen Maade, da der mangler den Betjænkelse, som helst maatte være tilstede i en konstitutionel Forsamling, og ogsaa andre Steder er tilstede, at der er et virkelig parlamentarisk Flertal og ikke blot relative Flertal og Mindretal. Derefter maa ethvert Medlem, der ønsker at faae Noget udrettet, søge at rette sin Handlemaade, og naar nu det ærede Medlem siger, at det er urimeligt, at jeg stiller mig saaledes, saa har jeg altsaa forklaret hvorfor. Jeg fandt det fuldstændig rimeligt, men jeg fandt paa den anden Side ikke denødsnag, at der var nogen som helst Udsigt til, at det Flertal, som satte denne særegne Lov igjennem, virkelig skulde have en saadan Sammenholdskraft, at jeg paa dette sammenhængende Flertals Altar skulde offre min Overbevisning, og derfor stemte jeg, som jeg gjorde. Med Hensyn til den Sag, der her foreligger, brugte jeg en anden Fremgangsmaade (Uro). De Herrer af Spire kunde maaste vælge en anden Sal til deres Konversation. Ved anden Behandling stemte jeg efter at have udtalt mig, som jeg gjorde, for Flertallets Forslag, men stemte saaledes i det Haab, at Flertallet efter de saaldne Udtalelser vilde have fundet sig opfordret til at faae denne Lov bragt i en saadan Ekkielse, at der var virkelig Udsigt til at faae den gennemført i denne Samling. Politiske Hensyn nævnebe det ærede Medlem. Jeg veed ikke, hvilke andre politiske Hensyn der ved denne Sag ligge for, end at ylbefstgjøre et Samfundsspørgsmaal af den allerstærste Betydning, og det er dog virkelig baade til Oplysningen og Samfundslens Fremme at faae tilveiebragt en saa god Postordning i Landet som muligt. Derfor kan jeg ikke se Andet, end at ikke blot Mindretallet, men ogsaa Flertallet ved denne Leilighed kunde have taget noget mere Hensyn

til de saaldne Udtalelser, saa at vi kunde være naaede videre ved denne Leilighed. Nu vil jeg gjøre et Forsøg paa, om det var muligt, at vi, inden Sagen sendes ind til det andet Thing, kunde opnaa det, jeg ønsker, ved at foreslaa Thinget at sende denne Sag tilbage til Udvølet. Jeg kan ikke se rettere, end at vi ikke fremme Sagen paa nogen fyldestgjørende Maade ved at sende den, saaledes som den nu foreligger fra Flertallets Side, uden mindste Udsigt til, at den kan gaa igjennem, ind til det andet Thing. Hvis vi gjøre det, kommer det for mig til at staa saaledes, at vi komme til at staa i denne Sag som i den anden Sag, der vedrører Lønningerne, nemlig den, man ikke maa kalde Lov om Dyrtids-tillæg, saaledes at Fællesudvalget bliver stillet mellem to forskellige Summer, hvoraf ingen har nogen Udsigt til at gaa igjennem. Forsvøriet undlader jeg ikke at benytte denne Leilighed til at sige, at de Herrer, som i sin Tid sørgede for, at vor Forsatning fik den Ekkielse, som den nu har, og troede, at Fællesudvalget var en Maade, hvorpaa man dog kunde faae Noget ud af Sagerne, maa dog nu efter de gjorte Erfaringer indrømme, at de med Hensyn til denne Ordning have taget storlig fejl. Altsaa, i Sagens Interesse beder jeg det ærede Thing om at ville gjøre dette vigtige Samfundsbaade den Tjeneste at lade Sagen vende tilbage til Udvølet, for at de fornødne Forslag kunne komme tilstede. Jeg vil sige en Oplysning til, og det er den, at Ministeriet vel ikke kan fordrø — jeg haaber heller ikke, at Ministeriet gjør det — at dets egne Forslag blive fuldt ud tagne tilfølg. Der maa vises Imødekommen fra alle Sider, og naar Ministeriet ikke engang har kunnet modtage Forslag fra det ærede Mindretal, der dreie sig om 10.000 Kr., vil jeg dog sige, at det dog vel ikke behøver Meget at overflige denne Sum, for at der, som jeg maatte haabe, naar samtlige Poster bleve naiere undersøgte, kunde komme et endeligt Resultat tilstede. Jeg tillader mig saaledes at bemærke, at der selv i Flertallets Forslag findes Lønninger, der efter min Mening ere satte for høit, men som det dog var urigtigt at nedsette af Hensyn til de nuværende Thænderhavere af Embetserne, da de ikke kunne gjøre ved, at Jernbaneforbindelsen har medført en ringere Frekvents til visse Posthuse, som tidligere havde større Frekvents, men det medfører med Nødvendighed, at saadanne Posthuse blive af mindre Betydning og derfor ogsaa kunne taale ringere Lønning. Der kan altsaa ved Embedsleilighed finde Lønningsnedfattelse Sted paa flere Pladser, medens der ogsaa berettiget kan gjøres større Krav paa andre Punkter. Men, som saqt, jeg tror, at Sagen foreligger saaledes, at der ikke kan være Tvivl om, at man med god Villie fra alle Sider kan faae denne Sag ført tilende i denne Samling.